

bulletin pro naše příznivce

*Doprovázíme mladé lidi z dětských domovů, péstounské péče
a ohrožených rodin tak, aby převzali zodpovědnost za svůj vlastní život*

CESTA ZA DOBRODRUŽSTVÍM
Životní překážky v cestě mladého muže

PŘEDSUDKŮM NAVZDORY
Příběh o naději

NA KOLE PO LABI
Kluci z CDB na cestě z Pardubic do Mělníka

Úvodem

Milí přátelé a příznivci našeho díla, dostává se Vám do rukou nové číslo bulletinu, ve kterém se snažíme alespoň trochu představit naši práci a příběhy těch, pro které tu jsme. Současně chceme poděkovat všem, bez kterých bychom tu nebyli.

Jako jednotící linku tohoto čísla jsme zvolili téma „nový začátek“. Patrně každý z nás má zkušenost s tím, že se mu v životě něco nepovedlo, vydal se špatným směrem, udělal něco, na co není pyšný. Zázitek toho, že se ocitl v bodě, kdy si uvědomil, že takto již dále nechce pokračovat. Že to, co dělá, může škodit jemu i lidem okolo. Možná máme společnou i tu zkušenost, že v tomto bodě obratu, kdy člověk začíná přemýšlet o potřebné změně, se velmi hodí podaná pomocná ruka někoho blízkého, na koho se můžeme spolehnout.

Řada mladých lidí, kteří vyrůstali bez vlastní rodiny, touží svůj život změnit. Chybí jim však někdo, kdo by jim takovou pomocnou ruku podal. Jsme rádi, že jsme v uplynulém roce několika našim klientům takto mohli pomoci my a nasměrovali jsme je tak na cestě k novému začátku.

O dva takové příběhy se s vámi podělíme v tomto čísle našeho bulletinu. Jsou to příběhy, které i nám, týmu CDB, dodávají pocit smysluplnosti naší práce a plní nás nadějí v okamžicích, kdy se zdá, že se věci příliš nedaří. Současně víme, jak je vše v životě našich klientů nejisté a jak se úspěšná cesta může rychle změnit ve sráz do hlubiny. To nás učí užívat si přítomného okamžiku, radovat se i z malých úspěchů a nepřestávat věřit, že věci mají smysl, i když se to tak na první pohled vůbec nezdá.

Přeji Vám za sebe i za celý náš tým požehnané Vánoce, radost z přítomného okamžiku a víru v to, že vždy, když potřebujeme začít znovu, se najde pomocná ruka, které se budeme moci chytit.

Aleš Kalina
ředitel, předseda klubu

Obsah

(názvy slouží jako odkazy)

Cesta za dobrodružstvím 3

Předsudkům navzdory 4

Co se u nás událo? 6

Dvě otázky pro Centrum Don Bosco 8

Na kole po Labi 10

Slovo závěrem 11

Cesta za dobrodružstvím

Pavel si prožil většinu svého dosavadního života po různých dětských domovech a dalších ústavních zařízeních. Matku téměř nezná a otec má co dělat sám se sebou, aby se uživil, natož aby se postaral o svého syna. Není proto divu, že má Pavel často problémy s chováním. Svě těžkosti a hledání svého štěstí řešil např. i čicháním těkavých látek.

Pavel v závěru svého putování po zařízeních narazil na výchovný ústav a dobré lidi v něm. Nehleděli tolik na různé přestupky, ale na to, že dospívající hoch potřebuje hodně příležitostí, aby se v životě zachytil. Díky jejich podpoře se mu podařilo vyučit v praktickém oboru, což není pro mnohé z tohoto prostředí samozřejmostí. Po dosažení 18. narozenin se situace, kdy žijete v dětském domově či nějakém podobném zařízení, stává trochu loterií. Forma pobytu se zpravidla mění na dobrovolnou, a když se něco vážného přihodí, tak je opravdu zle. Toto bylo kamenem úrazu i pro Pavla. Velké přestoupení pravidel už nebylo možné tolerovat, a tak byl, naštěstí už s výučním listem v kapse, odeslán „expres“ do života. Taková změna netrvá ani týden a najednou jste úplně někde jinde a připadáte si jako ve snu. Toto prožíval i Pavel, když se dostal do Domu na půli cesty, do nového města, potkal nové lidi, nové nároky, s původními plány byl konec. Co dál a jak?

Tu se objevila fantastická příležitost! Kamarád cestoval s kamionem, a tak

se Pavel jako spolujezdec najednou projížděl celou Evropou, to bylo přece fajn dobrodružství. A vůbec mu nevadilo, že při tom neměl pracovní smlouvu a jiné pořádné jištění.

Co se za nějaký čas nestalo? Jednoho dne už kamarád s kamionem nejedil, a tak se Pavel ocitl na ulici. Co hůře, když se jednou ráno probudil, neměl nic, žádné doklady, prostě vůbec nic... Co teď?

Jediné, co Pavel věděl, bylo, že je tu Centrum Don Bosco, které ho již dva roky doprovází. Tak přišel – hladový a bez náhradního oblečení, bez tašky, peněz, ale zdravý, žil! Přestože to bylo naprosto v neočekávané dobu a velmi překvapivé, pocítili jsme radost, že se po všem tom dobrodružství, které si nechával pro sebe, „našel“.

Během pár dnů se podařil zázrak. „Mrtvý muž“, to je bez dokladů, začal zase existovat, protože se mu podařilo za pomoci trpělivého doprovázení zařídit rodný list, občanku, nové bydlení a také práci. To je velká šance a naděje. Vezme si z toho poučení? Co myslíte? Doufejme. Přesto jsme tu v CDB pořád, kdyby se třeba vydal na další cestu za nějakým dobrodružstvím, tak jako mnozí ostatní s jemu podobným osudem, a znovu narazil na problémy a potřeboval podat pomocnou ruku.

Jiří Křemeček

Předsudkům navzdory

Andrea se narodila mladým rodičům. Ti se rozešli, když jí ještě nebyly ani dva roky. Zůstala u matky. Spolu s nimi nový matčin druh. Nepracoval, hodně pil, týral matku. Vyrůstala v hádkách, neustálém stěhování a stresu. Zlom nastal ve chvíli, kdy matka provedla nějaké finanční podvody, možná i v zoufalství, aby udržela rodinu. Druh si našel jinou partnerku. Matka šla do výkonu trestu. Andrea do dětského domova se školou (dále jen DDŠ). V té době také nastoupila do základního Kurzu přípravy na život a začala spolupracovat s Centrem Don Bosco. Navázala se mnou vztah důvěry v rámci Doprovázení. Začala též jezdit do ciziny na prázdniny k otci.

Když dospěla, ještě měla odhodlání dokončit studium (byla ve třetím ročníku učebního oboru), a tak zůstala na dohodu v DDŠ. O Vánocích však potkala svého prvního a jediného vážného životního partnera Martina. Postupně vzdala pobyt v DDŠ i studium. Začali spolu žít. Následně odešli do ciziny, kde pracovali a žili s podporou Andreina biologického otce. V této době s námi přerušila kontakt.

Posléze se vrátila do Čech a porodila první dítě, syna Martina. Bohužel byl vážně nemocný a po měsíci zemřel. Překonali s partnerem ztrátu dítěte. Žili na ubytovně. Zanedlouho se narodil syn David. Martin se projevil jako nepodporující partner. Nebyl schopen pravidelně chodit do práce, užíval nárazově drogy a též Andreu týral. Děti ne. Narodila se totiž ještě dcerka

Nora. Po jejím narození Martin Andreu zbil tak, že utekla do azylového domu a nedala ho zapsat jako otce do rodného listu. Po několika měsících Martin sehnal práci s bydlením, Andrea se k němu s dětmi vrátila a chvíli společně fungovali. V té době se mnou byla v kontaktu alespoň v rámci letmých pozdravů na Facebooku.

Před dvěma lety s námi navázala opět pravidelnou spolupráci. Bylo to poté, co potkala pracovníci naší organizace a přihlásila se k ní. V té době bylo zjevné, že se to nějak zašmodrchalo. Začátkem následujícího roku ztratila rodina bydlení, a tak se dostala do akutní krize. Nakonec to vyřešili tak, že odjeli opět k otci do ciziny, kde si chtěli vydělat

nějakou finanční rezervu. Pokazily se jim zde však vztahy ve společném soužití a vrátili se již po pár měsících. Bez prostředků, se dvěma maličkými dětmi a neměli kam jít. Nabídla jsem Andree, že vyjednáám možnost pobytu pro ni a děti v dětském centru (dále jen DC). Stálo mne to hodně práce, protože její nedůvěra v instituce je velká a měla strach, že pokud si nechá pomoci, riskuje odebrání dětí. Nakonec strach překonala a skutečně tam s dětmi nastoupila. Martin celou situaci neunesl a zanedlouho poté na veřejnosti Andreu napadl a zranil, nyní je za to ve výkonu trestu.

Andrea dostala šanci dodělat 3. ročník učebního oboru a s podporou DC a nás nastoupila do školy. Úspěšně dokončila studium. Hned nastoupila do práce. Společně jsme sehnaly pro obě děti místo v dětské skupině. Statečně pokračuje na změně vlastního osudu, vstává, vodí děti do školky a zodpovědně se věnuje svému povolání. V práci ji mají rádi a z doby praxe měla tak dobré reference, že ji ihned přijali. DC ji podpořilo poskytnutím sociálního bytu.

Jako samoživitelka má napjatý rozpočet, a tak na můj podnět požádala v Nadaci Terezy Maxové o příspěvek na školku pro Davidka na dobu jednoho roku. Podařilo se, její žádost byla kladně vyřízena.

Jejím velkým snem bylo získání řidičského průkazu. Opět s mou pomocí získala příspěvek od Nadace J&T, sama ušetřila z rodičovského příspěvku polovinu ceny a na jaře se zapsala do autoškoly. Na podzim se pak stala hrdou majitelkou řidičského průkazu.

Ve chvíli, kdy trochu vydechla a začala mít pocit, že konečně začíná stát na vlastních nohou a její život má smysl, zjistila, že je na ni vedeno nejméně pět exekucí z doby, kdy žila s Martinem. Její plat se rázem zmenšil o třetinu. Opět se situaci postavila čelem a řekla jako obvykle: „moje blbost, sama jsem si to způsobila, sama to musím napravit.“ V současné době hledáme společně cesty k tomu, aby mohla splácet a zároveň z jednoho platu uživit sebe i děti. A to hlavně ve chvíli, kdy bude muset odejít z levného bydlení v sociálním bytě.

Svůj úkol v Andreině příběhu (známe se dlouhých 9 let) vidím v tom, že stále nesu naději, a to i ve chvílích, kdy podléhá skepsi. Společně hledáme, co Andrea přesně potřebuje, plánujeme kroky a já ji pak intenzivně podporuji v tom, aby je prakticky zvládla. Vyjednávám s lidmi kolem ní a pomáhám jí překonávat předsudky. Obdivuji ji za její vytrvalost. Zvládla tolik krizí, závažných životních situací ve svých letech, což leckdo nezažije za celý život. Vyzrála k moudrosti a získala schopnost nechat si pomoci. A to není vůbec snadné!

Ivana Němcová

Co se u nás událo

V březnu jsme podepsali memorandum o spolupráci s Fakultou filosofickou Univerzity Pardubice. Na čem budeme do budoucna spolupracovat? Témat je celá řada, určitě se jedná zejména o možnosti stáží studentů v naší organizaci, prezentaci naší práce v rámci výuky na univerzitě, spolupráci na zpracování diplomových prací studentů i v rámci výzkumných projektů pedagogů univerzity. Na tuto spolupráci se těšíme a jsme rádi, že i na akademické půdě je problematika odchodu mladých lidí z ústavní výchovy do samostatného života vnímána jako aktuální téma.

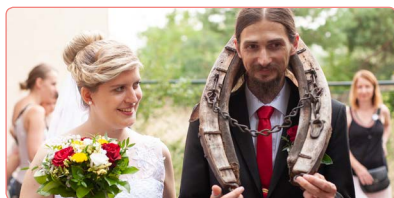

12.–13. března navštívila naši organizaci Dr. Andrea Nesmith z University of St. Thomas (Minnesota, USA), která pobývala v ČR na stáži na Ostravské univerzitě. Dr. Nesmith si vybrala naši organizaci a přijela zmapovat naši práci. Jedná se o součást jejího výzkumu, který realizuje v ČR na téma mladých lidí

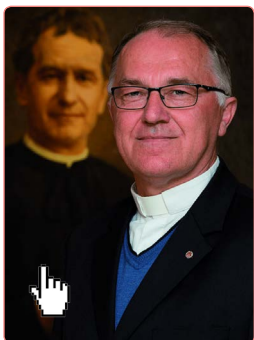
odcházejících z náhradních forem péče do samostatného života. Během návštěvy proběhly rozhovory s našimi klienty i s vybranými pracovníky organizace. Celé setkání proběhlo ve velmi vstřícné atmosféře a bylo zřejmé, že Dr. Nesmith velmi oceňuje naši práci a považuje ji za inspirativní.

V létě jsme opět zrealizovali naše „dobrodružné“ programy – v červenci Cykloputák a v srpnu Puťák. Jedná se o akce, které prověří výdrž a síly nejen účastníků, ale i týmu. Naši mladí se učí, že pokud chtějí v přírodě, ale i v životě někam dojít, tak někdy nezbyvá nic jiného než pořádně zabrat.

Na konci srpna se vdala naše kolegyně Anežka Moravcová (teď už Jeníková). Přejeme jí i manželovi Liborovi hodně dobrého na jejich společné životní cestě. Máme z nich radost!

Dne 3. 9. jsme u nás přivítali P. Tadeuzse Rozmuse – regionálního představeného Salesiánů Dona Bosca pro střední a východní Evropu. Navštívil nás v rámci pravidelné vizitace české provincie. V průběhu setkání s celým týmem organizace se zajímal o naši práci, o situaci ohrožených mladých lidí v ČR i o zdroje financování naší práce. Na závěr setkání nám poděkoval za naši práci a povzbudil nás k vzájemné podpoře a spolupráci v rámci pardubického salesiánského díla.

Na konci září jsme ve spolupráci s Nadací Terezy Maxové dětem a společností Coca Cola HBC Česko a Slovensko zrealizovali jednodenní workshop s názvem „TO DÁŠ!“. Program vedený lektory ze společnosti Coca Cola nabídl účastníkům z řad našich klientů prostor k přemýšlení o sobě, o svých hodnotách i o svých snech. A nejen to, někteří si stihli uvědomit, že své sny mohou i realizovat – a je to na nich.

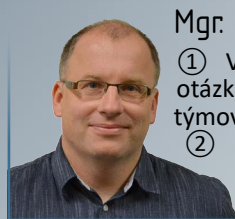
V průběhu celého roku jsme aktivně prezentovali naši činnost a šířili jsme povědomí o problémech mladých lidí opouštějících dětské domovy, výchovné ústavy či pěstounskou péči. Představili jsme se například pěstounům (organizace DaR Pardubice či Salinger Hradec Králové), na konferencích (SKP Centrum Pardubice) či v rámci pardubické farnosti (setkání společenství středoškoláků).

Ke konci roku se loučíme s kolegou Jirkou Křemečkem, který požádal o ukončení naší spolupráce ze zdravotních důvodů. Jirkovi děkujeme za jeho práci, budou nám chybět jeho zkušenosti, laskavé srdce i dobroty z jeho kuchyně, kterými nás čas od času potěšil. Přejeme mu vše dobré na další životní cestě.

Pro představu o rozsahu naší práce v letošním roce uvádíme vybraná čísla (odhady ke konci roku). V roce 2019 jsme zrealizovali 26 víkendových akcí, našimi programy prošlo cca 200 klientů, celkem 2600 osobních setkání a více než 6 600 vzdálených kontaktů (telefon, facebook, e-mail apod.). Absolvovali jsme více než 500 hodin školení a najezdili jsme více než 40 000 km na cestách za našimi klienty.

① Na co první si vzpomeneš, když se tě někdo zeptá na rok 2019 v Centru Don Bosco?

② Co ses naučil/a od mladých? V čem tě inspirují?

Mgr. Aleš Kalina

ředitel, předseda klubu

① Velmi pestrá práce (až moc), řada nových výzev pro naši organizaci, otázky, co ještě zvládneme, prohlubování vztahů v našem týmu, pěkný týmový výjezd do Krkonoš.

② Vystačit si s málem, více žít přítomným okamžikem, mít cit pro rozlišování mezi upřímností a falší, být otevřený výzvám, nevzdat se při prvním pádu.

Mgr. Anežka Jeníková

vedoucí přímé práce

① Na „výběrové řízení“ po návratu z dovolené pod novým příjmením Jeníková. A také na slečnu, kterou doprovázím a přes opakovaná zklamání vytrvale usiluje o své místo na pracovním trhu.

② Naši mladí mě opakovaně inspirují v tom, s jakou odvahou a odhodláním se perou s těžkostí v životě a co všechno vydrží a zvládnou, aby jim zase mohlo být lépe.

Bc. Ivana Němcová

vedoucí programu „Na vlastních nohou“

① První rok pod vedením Aleše a Anežky, která zároveň uspořádala nejlepší svatbu roku. První rok bez Moniky Peterkové. Rok nových pohledů a podnětů k práci, kterou dělám už devátým rokem a stále mne baví.

② Učí mne trpělivosti a radosti ze života, i když ho často mají složitý. Stále znovu mi dokazují, že naděje umírá poslední a každý kousek zájmu a lásky, který dostanou, se někde v průběhu jejich života zúročí.

Mgr. Jitka Uchytílová

vedoucí programu „Kurzy“

① Vzpomínám na smích, přátelská setkání, úspěchy, ale také na tíživé situace, kdy se něco nedařilo, vždy je ovšem třeba se z těchto situací poučit a vykročit zpátky do života s úsměvem na tváři a novou zkušeností.

② Určitě jsem se naučila mnoho nových rozmanitých slov, kterými nás naši mladí zásobují :D. Také mě fascinuje jejich síla a snaha na sobě pracovat a nenechat se zastrašit neúspěchem.

Mgr. Václav Čunek

vedoucí programu „Dny pro dětské domovy“

① Vstup do Nového roku s našimi mladými na střeše domu, aktivní zapojení dobrovolníků do přípravy Dnů pro dětské domovy, expirace lékárničky v autě atp.

② Starého psa novým kouskům nenaučíš – nevím, to ať posoudí jiní. V každém případě mě inspirují tím, že se mě často ptají: jak se máš, jak se ti daří...?

Mgr. Gabriela Macková

odborný pracovník programů

- ① Hned mi vyskočí: hodně změn. Veliká obměna kolegů, nová inspirace, důvěra v to, že tato práce s mladými má smysl, a jistota, že takové dílo s Božím požehnáním zvládne i malá tornáda.
- ② Nepřestává mě udivovat jejich specifická pružnost. Ne vždy je správně nasměrovaná, ale je velmi odolná. Moc bych si přála ji umět užívat ve chvílích, kdy potřebuju vymyslet, jak ještě vylepšit naše doprovázení.

Mgr. Jiří Křemeček

sociální pracovník

- ① Na obrovskou radost jedné naší klientky z její první výplaty a na naši radost, že se zcela sama dokázala po dlouhé době odrazit ode dna. Podobné příběhy jsou v naší práci velkou vzpruhou.
- ② Líbilo se mi pozorovat úžasnou snahu mladé maminky v péči o své malé děti. Sama pochází z ústavní výchovy a dnes se snaží svým dětem zajistit hezké dětství.

Mgr. Veronika Semeráková

sociální pracovník

- ① Rok 2019 byl mým prvním pracovním rokem vůbec. Vybaví se mi tedy jak náročné chvíle z doby zaškolování, spousta nových věcí, které jsem se musela naučit, ale zároveň vzpomínám na velikou radost z úspěchů mladých i hezkých vztahů s kolegy.
- ② Inspirují mě především svou vytvalostí a neuvěřitelnou vnitřní silou, díky které zvládají překonávat řadu překážek i nepřízeň osudu.

Mgr. Martina Klapalová

sociální pracovník

- ① Napadají mě krásné společné chvíle strávené s klienty a možnost být jim na blízkou. Vzpomínám i na úsměvné chvíle s kolegy, ať už během víkendových kurzů, nebo jen při poradě.
- ② Prakticky nikdy se s nimi nenudím. Inspirují mě třeba svým sportovním duchem a zdatností, která je i pro mě velkou motivací a inspirací začít se více hýbat.

Vojtěch Peterka

THP pracovník, propagace

- ① Jsem tu už přes deset let, v provozní rutině mi jednotlivé roky už trochu splývají. I přes některé „bouře“ však vnímám stabilitu a držení nastaveného kurzu v poslání, které má dlouhodobě smysl.
- ② Fascinují mě někteří jedinci, kteří ušli obrovský kus cesty a teď se jim daří, mají stabilní vztahy a pevné zázemí. Podobné pozitivní proměny jsou i dobrou motivací, že i my tomu můžeme do nějaké míry přispět.

Andrea Šimůnková, DiS.

provozní manažer

- ① Rok 2019 pro mě bude prvním celým prožitým rokem v Centru Don Bosco od ledna do prosince – nastoupila jsem totiž v dubnu 2018. Takže rok 2019 je pro mě poznáním, jak probíhá celoroční provoz v CDB.
- ② Jako pracovnice v provozu nejsem v přímém kontaktu s našimi mladými, nicméně mě jejich životní příběhy, osudy a úspěchy zajímají a z toho mála, co vím, na nich obdivuji jejich vytrvalost a vůli k životu.

Na kole po Labi

Již druhým rokem jsme s našimi borci absolvovali červencový cykloputák. Vyrázili jsme v pěti lidech na čtyři dny, z toho v sedle jsme strávili tři dny. Trasa: Pardubice–Praha–Mělník–Pardubice. Ne, trochu kecám :-), do Brandejsa hopsa hejsa přes Prahu a Mělník na kolech a pak vláčkem zpět domů – do „Boska“.

Máme za sebou tedy asi 200 km s plnou polní na nosičích. Někteří jsme se ztratili a zase našli v Praze, křížem krážem jsme projeli Václavák, Karlův most, zkrátka noční Prahu, druhého dne jsme „přebrodili“ Vltavu a podél ní jeli až k soutoku s naší již známou řekou. Nezapomeneme na hledání noclehu za tmy u Mělníka, které však stálo za to – královsky jsme se vyspali v zámecké zahradě. V horkém létě jsme akci zakončili studenou zmrzkou na třídě Míru.

Nejsilnější zážitky kluků byly: mše svatá u sv. Terezičky v Kobylisích (pohřeb Johnyho Komárka, SDB), poznávací jízda noční Prahou a zážitky rychlosti, volnosti a party. Nejsilnější zážitky vedoucích byly: obrovský pokrok kluků ve výdrži i psychické zátěži, postupné zvládnutí dovedností: např. postavit kolo s brašnami tak, aby nespadlo, bezpečná jízda a řazení, uložení věcí, aby byly dostupné, a ztráta a nalezení dvou zbloudilců v Praze.

Díky klukům za vytrvalost, nadšení pro cyklistiku i poznávání krás, dobrovolníku Tomovi za čas, nápady a vynikající přístup k nám všem!

Václav Čunek, SDB

Slovo závěrem

Milí přátelé a podporovatelé našeho díla,
děkujeme Vám za to, že na nás myslíte, že jste nám pomocnou rukou
ve chvílích, kdy to potřebujeme, a že díky Vám na to nejsme sami.

Přejeme Vám požehnané Vánoce a vše dobré v novém roce.

tým CDB

Pomozte nám nést osudy našich klientů

**Mladým lidem z dětských domovů pomáhají dlouhodobé vztahy s našimi
pracovníky a stabilní zázemí, které jim vytváříme.**

Každoročně pro naši práci znovu sháníme potřebné finanční prostředky.

Každý Váš příspěvek nám pomáhá a je pro nás povzbuzením.

Pomozte nám a přispějte na naši práci. I 100 Kč měsíčně je pro nás důležitým darem.

Sbírkový účet: 2000866436/2010

Podporují nás

PARDUBICKÝ KRAJ

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

MT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

PARDUBICE

Nadace Terezy Maxové dětem

NADACE J&T

KB

Nadace Jistota

ReaTime
TECHNOLOGIES

GAMA
Pardubice

ČSOB
Pojišťovna

NEDCON

KOALICE
NEVLÁDEK
PARDUBICKA

vráti
easyprintingforyou

SALESIÁNI
DONA BOSKA

Cílem Bulletinu pro příznivce CENTRA DON BOSCO je **představovat aktivity, poslání i příběhy klientů této organizace. Veřejnosti chceme přiblížit problematiku odchodu mladých lidí z ústavní či pěstounské péče. Pokud jsme Vás zaujali a rádi byste se o našich aktivitách dozvíдали pravidelně, kontaktujte nás – budeme Vám zasílat náš Bulletin. Můžete nás pravidelně podporovat, rádi Vás budeme informovat o naší činnosti.**

Bulletin pro příznivce CENTRA DON BOSCO

Informační občasník pobočného spolku Salesiánský klub mládeže, z. s. Centrum Don Bosco

Vydává: Salesiánský klub mládeže, z. s. Centrum Don Bosco

🏠 Zborovské nám. 2018
530 02 Pardubice

🌐 www.dozivota.cz

✉ naceste@dozivota.cz

📱 /dozivota

Tisk: Tiskárna v Ráji s.r.o.

Grafika: Vojtěch Peterka

Odpovědný redaktor: Andrea Šimůnková

Tel.: 774 545 013

E-mail: simunkova@dozivota.cz

